

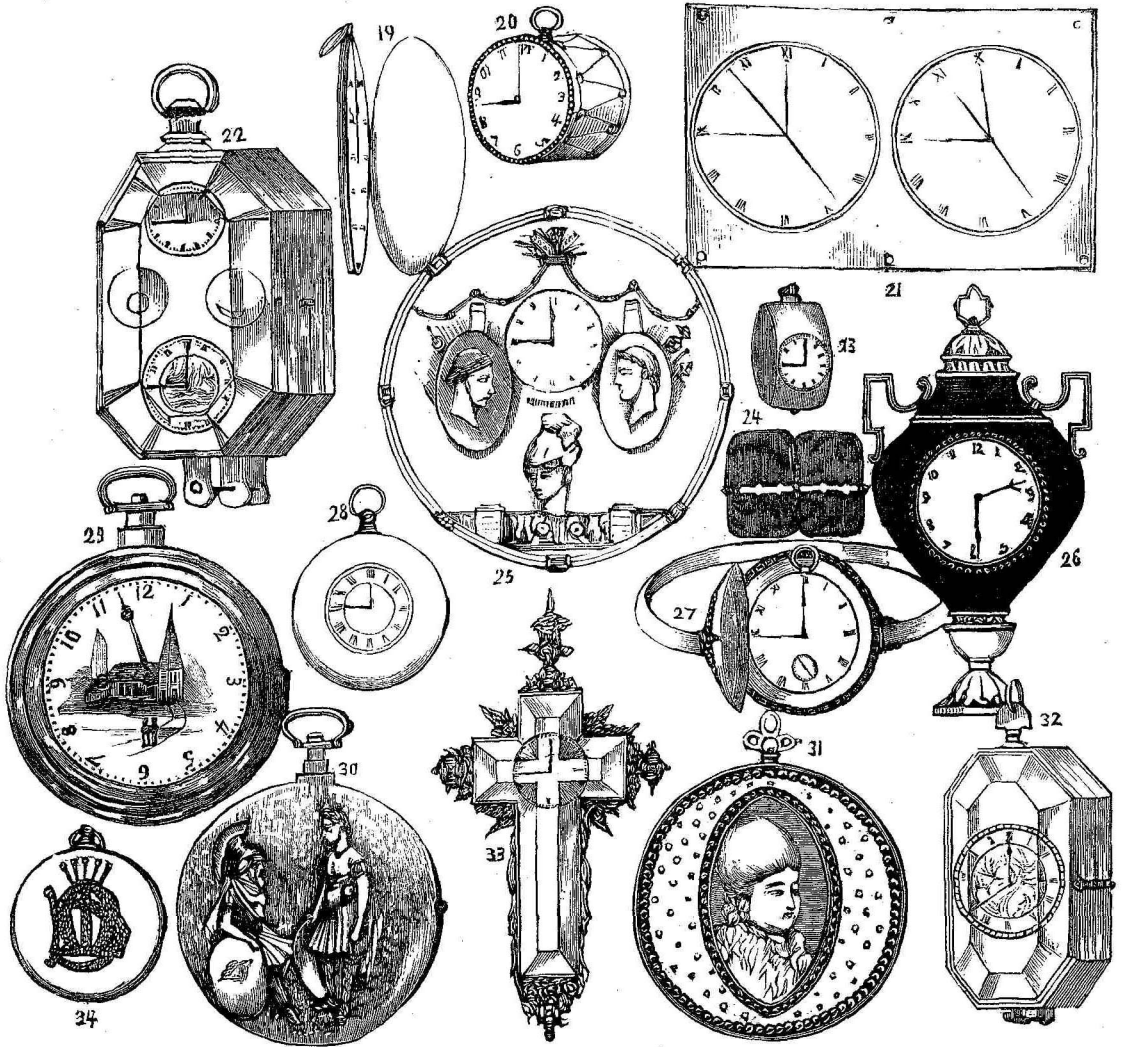
χεν ἴδια χαρακτηριστικά καὶ ἐφέρετο καὶ ἐφαίνετο διαφορετικὸν ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Πέτρος εἶχε στρώσει τραπέζι, δηλαδὴ εἶχε σχηματίσει τετράγωνον ἐπάνω εἰς τὴν χλιδὴν μὲ τὰ δύο τεμάχια ψωμί καὶ τοὺς δύο θώλους τυρί καὶ εἰς τὸ μέσον εἶχε βάλει τὸ ποτήριον τῆς Χαίδης γεματὸν γάλα, τὸ ὁποῖον ἤλμεξεν ἀπὸ τὴν μίαν γίδαν τοῦ πάππου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ὉΡΟΛΟΓΙΑ.

(Ἴδε προηγ. φύλλον)

Μαρία, ἡ Βασίλισσα τῶν Σκότων εἶχεν ὠρολόγια μελαγχολικωτάτη ὕφους, λ. χ. νεκροκράββατον κρυστάλλινον, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἐφηρμοσμένος μηχανισμὸς ὠρολογίου· καὶ κρανίον μὲ δρέπανον καὶ ἀμμορολόγιον κεχαραγμένα εἰς τὸ μέτωπον μεταξὺ καλύθης καὶ

Περίεργα Ὁρολόγια.

Ἡ Χαΐδη τὸ ἔπιε διὰ μῖας καὶ ὁ Πέτρος κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ πάππου τῆς τὸ ἐγέμισε πάλιν. Τότε ἡ Χαΐδη ἔκοψε μέρος ἀπὸ τὸ ψωμίον τῆς καὶ τὸ ἔτριψεν εἰς τὸ ποτήριον, τὸ δὲ ἐπιλοιπον προσέφερεν εἰς τὸν Πέτρον.

«Ἐγὼ δὲν θέλω τίποτε πλέον· πάρε το, Πέτρε.» τῷ λέγει. «Νὰ καὶ τὸ τυρί μου. Ἐγὼ δὲν τὸ θέλω.» Ὁ Πέτρος τὴν ἐκότταζε μὲ ἀνοικτὸν στόμα.

(ἀκολουθεῖ)

ἀνακόρου, τὸ ὁποῖον ἐσήμαινεν ὅτι ὁ θάνατος δὲν χαρίζεται περισσώτερον εἰς τοὺς πλουσίους παρὰ εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ θερίζει ὅλους ἀνεξαιρέτως. Τοιαῦτα ὠρολόγια ὑπῆρχον ὄχι ὀλίγα, ὀνομάζοντο δὲ «Memento mori.» (Ἐνθυμὸν τὸν θάνατον.) Τριούτον εἶναι τὸ ὁπ' ἀριθμὸν 7 εἰς τὸν πίνακα τοῦ προηγουμένου φύλλου· τοῦτο, καθὼς καὶ τὸ ὁπ' ἀριθμὸν 10, ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι, παριστῶν νῆσσαν κρεμαμένην ἀπὸ τὸν τράχηλον, εὑρίσκειται τώρα εἰς τὸ ἐν Σαούθ

Κένζικτον Μουσειον τοῦ Λονδίνου. Ἐκεῖ ὑπάρχει ὡσαύτως ὁ ὅπ' ἀριθμὸν 33 τοῦ προκειμένου πίνακος σταυρός.

νά ζητῆ ἐλεημοσύνην. Εἶχεν ὁμως πολλὴν κλίση εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ ὁσάκις δὲν εἶχεν ἐργασίαν ἔσπεκε καὶ ἐζωγράφιζε μὲ κιμωλίαν ἐπάνω εἰς τοὺς τοίχους διάφορα κτίρια τοῦ Λονδίνου, τὰ ὅποια τῷ ἤρθεσκον,

Ὁ μέλλων διάσημος Ἄγγλος ἀρχιτέκτων Ἰσαὰκ Οὐέαρ.

Ο ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ

Τὸ μαῦρον καὶ ἐσχισμένον τοῦτο παιδίον ἦτο καπνοδοχοκαθαριστής εἰς τὸ Λονδίνον πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Δὲν τοῦ ἤρθεσκον νὰ ἐμβαίη εἰς τὰς σκοτεινάς καὶ μαῦρας καπνοδόχους, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζεν ἄλλην τέχνην, καὶ ἐπροτίμα νὰ κερδίῃ τὸ ψωμί του τοιοιτοτρόπως παρὰ

καὶ πρὸ πάντων, τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Μαρτίνου, τὸν ὅποσον ἤγάπα πολὺ. Μίαν ἡμέραν ἐνφ' ἑκατέγειτο οὕτω εἰς μίαν γωνίαν, κύριός τις ἐπέρνα ἀπ' ἐκεῖ εἰς μίαν ἀμαξαν, καὶ ἅμα τὸν εἶδεν ἐσταμάτησε τὴν ἀμαξαν καὶ τὸν παρετήρει. Ἄφου ἐταλείωσε τὸν ἐφώναξε διὰ νὰ τῷ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ὁ παῖς ἐτρόμαξε, νομίζων ὅτι θὰ τὸν τιμωρήσῃ, διότι ἐλέρωσε τὸν τοῖχον.